Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	50C/137/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1208211733
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ivana Dančová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2012:1208211733.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivanou Dančovou v právnej veci navrhovateľa: S. F., bytom S. X, XXX XX D. proti odporcovi: Q. K., bytom W. X, XXX XX W., zastúpený JUDr. Jánom Falisom, advokátom, so sídlom Lermontovova 14, Bratislava o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 659,70 eur takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 981,60.-eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 09.06.2008 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy spôsobenej trestným činom vo výške 1 659,70 eur (50 000,- Sk).

Návrh odôvodnil tým, že dňa 05.05.2006 okolo 19.30 hod. v W. pod vplyvom alkoholu vnikol odporca na riadne oplotený a uzamknutý dvor rodinného domu na ul. J. I. XX C. W., majiteľa S. F. tak, že preskočil riadne uzamknutú vstupnú bránu a napriek výzvam majiteľa, aby z dvora odišiel, na výzvy nereagoval. Odporca vošiel do kuchyne rodinného domu, kde fyzicky napadol pani T. tak, že ju rukou udrel do tváre a následne kopol medzi nohy, čím jej spôsobil pomliaždeniny tváre vpravo, pomliaždeninu lonovej kosti s dobou liečenia do 7 dní. Odporca bol trestným rozkazom spis. zn.: 2T/2/2007-314 zo dňa 22.01.2007 vydaným Okresným súdom v Rožňave uznaný vinným a bol odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmienečným odložením trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Navrhovateľ si v trestnom konaní uplatňoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla zásahom do jeho súkromia a obydlia, ale Okresný súd v Rožňave ho odkázal s nárokmi na občianske súdne konanie.

Návrhom sa navrhovateľ preto domáhal ochrany súkromia garantovaného Ústavou SR, podľa ktorej sa ochrany osobnosti možno domáhať proti neoprávneným zásahom, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach. Zásah do práv na ochranu osobnosti môže teda mať rôznu vonkajšiu podobu, ale pre posúdenie toho, či došlo k zásahu do osobnosti je vždy potrebné skúmať jeho základné charakteristiky,

ktorými sú neoprávnenosť zásahu a spôsobilosť zásahu zasiahnuť do osobnosti, v tomto prípade do súkromia a telesnej integrity jednotlivcov.

Odporca bol v trestnom konaní odsúdený za trestný čin, ktorým zasiahol do domovej slobody a tým aj do súkromia navrhovateľa, čím bola potvrdená neoprávnenosť jeho zásahu do súkromia navrhovateľa. Protizákonným konaním odporcu došlo k zásahu do súkromia a telesnej integrity navrhovateľa podľa § 11 Občianskeho zákonníka, čl. 19 ods. 2 Ústavy SR a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Konanie odporcu bolo vystupňované, pretože okrem toho, že vnikol do súkromného obydlia, musel prekonať prekážku, nereagoval na výzvy, aby odišiel a pri neoprávnenom zásahu do súkromia použil aj násilie. Po predmetnom incidente družka navrhovateľa O. T. odmieta ísť do W., pretože má strach pred ďalším zásahom do súkromia a tiež pred možným násilím zo strany odporcu. Odporca od tohto incidentu bol v dome na ul. J. I. Č.. XX C. W., ale keď sa začne stmievať, začína byť viac ostražitý, aby bol pripravený predísť zásahu do svojho súkromia a obydlia. Pred každou cestou do W. prežíva stres a strach z opakovaného zásahu do svojho súkromia.

Keďže z hľadiska prostriedkov na ochranu už nie je možné použiť upustenie od neoprávneného zásahu alebo odstránenie následkov uskutočneného zásahu, ktorý sa stal v minulosti, do úvahy prichádzala tretia zákonná možnosť v súlade s § 13 Občianskeho zákonníka, a to primerané zadosťučinenie. Keďže súkromie navrhovateľky bolo v tomto prípade znížené v značnej miere, má navrhovateľ za to, že náhrada formou morálneho zadosťučinenia nie je postačujúca. Preto požaduje finančné zadosťučinenie. Za primerané považuje zadosťučinenie vo výške 50 000,- Sk. Požadovanú výšku finančného zadosťučinenia navrhovateľ odôvodňuje tým, že odporca neľudským spôsobom vnikol do jeho súkromia vo večerných hodinách, kedy trávil pokojný večer v bezpečí domu svojho druha a zásah do svojho súkromia nemohol v žiadnom prípade očakávať. Ospravedlnením nemôže byť ani tá skutočnosť, že odporca tieto útoky urobil pod vplyvom alkoholu. Po predmetnom zásahu družka navrhovateľa O. T. odmieta prísť do W. , pretože má strach pred ďalším zásahom do súkromia a tiež pred možným násilím zo strany odporcu.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním zo dňa 20.04.2009, v ktorom žiadal, aby súd vykonal dôkaz ohliadkou miesta činu v W. ako aj výsluchom družky navrhovateľa O. T. a výsluchom svedkov: p. K. K. - matky navrhovateľa, p. X. R., príslušníka policajného zboru p. K. Z. prítomného pri zásahu, p. S. H., ktorý bol prítomný pri čine, p. K. K. prítomnej na mieste činu, kde sa skutok stal. Rovnako žiadal vypočuť lekárku, ktorá ošetrila navrhovateľku. Uviedol, že celý skutok bol zo strany navrhovateľa a jeho družky vymyslený.

Odporca uviedol, že navrhovateľ ho psychicky týra už dlhé roky. Má s ním stále konflikty, navrhovateľ mu robí stále prieky. Žiadal, aby bol vo veci vypočutý dožiadaným súdom a aby súd zadovážil si listiny nachádzajúce sa na Okresnom súde v Rožňave, ktoré sa týkajú už podanej žaloby v prejednávanej veci.

Súd vec prejednal a rozhodol dňa 25.05.2012 v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu a odporcu. Právny zástupca odporcu sa síce ospravedlnil písomne e-mailom 10 min. pred pojednávaním, kde uviedol, že sa nemôže zúčastniť pojednávania z dôvodu, že bol predvolaný na výsluch pri väzobnej veci v Ústave pre výkon väzby v Leopoldove, o čom súdu i predložil upovedomenie, avšak súd uvedenú skutočnosť nemohol vziať do úvahy, keďže právny zástupca o uvedenej okolnosti vedel už dňa 21.05.2012 a napriek tomu počas 4 dní (dňa 21.05.2012 pripadol na pondelok) nezabezpečil za seba zodpovedajúcu náhradu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených účastníkmi : Trestným rozkazom sp. zn. 2T 2/2007-314, uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co 175/2008-32 výpisom z registra trestov na navrhovateľa, záznamom o podaní oznámenia (priestupku) a Rozkazom

o uložení sankcie za priestupok zo dňa 31.03.2006 LV č. XXX, spisom Okresného súdu v Rožňave 6C 57/2008, trestným spisom 2T 2/2007, znaleckým posudkom znalca výsluchom navrhovateľa.

Na pojednávaní dňa 30.06.2008 právny zástupca odporcu súdu uviedol, že s návrhom nesúhlasí a žiada ho zamietnuť. Uviedol, že i keď je pravdou, že odporca bol právoplatne odsúdený za prečin porušovania domovej slobody, nemožno priznať navrhovateľovi uplatnené právo, ktoré je odvodené od subjektívneho tvrdenia navrhovateľa.

V konaní súd zistil tento skutkový a právny stav veci:

Z trestného spisu sp. zn. 2T 2/2007 súd zistil, že Okresný súd Rožňava dňa 22.01.2007 v konaní vedenom č.k. 2T/2/2007-314 rozhodol trestným rozkazom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.08.2007 tak, že odporcu - Q. K. uznal vinným, že dňa 05.05.2006 okolo 19.30 hod. v Rožňave, pod vplyvom alkoholických nápojov vnikol na riadne oplotený a uzamknutý dvor rodinného domu na ul. J. I. Č.. XX C. W., majiteľa S. F. tak, že preskočil riadne uzamknutú vstupnú bránu a napriek výzvam majiteľa, aby z dvora odišiel, na výzvy nereagoval, vošiel do kuchyne rodinného domu, kde fyzicky napadol družku navrhovateľa - O. T. tak, že ju rukou udrel po tvári a následne kopol medzi nohy, čím jej spôsobil pomliaždeninu tváre vpravo, pomliaždeninu lonovej kosti s dobou liečenia do 7 dní, teda neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, čím spáchal prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a, b Tr. zák. a súd ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Výkon tohto trestu podmienečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Zároveň Okresný súd v Rožňave odkázal poškodeného (navrhovateľa) s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

V konaní súd zisťoval okolnosti za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu, kto ich spôsobil a či boli tieto okolnosti spôsobujú nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy. Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdil, že skutok, ktorý popisuje navrhovateľ je lož t.j., že by sa násilím dostal na pozemok navrhovateľa, prekonal prekážku a následne aj fyzicky napadol družku navrhovateľa.

Z právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu v Rožňave zo dňa 22.01.2007, sp. zn.: 2T/2/2007-314, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.08.2007, ktorým uznal odporcu za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, 2 písm. a, b Trestného zákona, je tento súd s poukazom na znenie § 135 O.s.p. viazaný týmto rozhodnutím Okresného súdu v Rožňave.

Vo výroku odsudzujúceho trestného rozhodnutia sú podrobne popísané konkrétne okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu domovej slobody, teda je zrejmé aká skutok sa stal, kto a kedy ho spáchal a kto je poškodený.

Z výsluchu odporcu v trestnom konaní súd zistil, že dňa 05.05.2006 vo večerných hodinách išiel z baru po ulici J. I. okolo pol ôsmej večer, kde zbadal na verande rodinného domu navrhovateľa, ktorý tam sedel s nejakou ženou. Začal kričať na navrhovateľa, aby mu otvoril, ale ten sa tváril, že ho nepočuje. Priznal, že mal vypité a preskočil železný tepaný plot. Kráčal smerom k verande, kde na neho začali navrhovateľ a jeho družka kričať. Do domu nevošiel, chcel sa len porozprávať s navrhovateľom, na čo navrhovateľ s družkou ho začali trhať a kričali na neho, aby vypadol. Naťahovanie trvalo cca 5 minút. Odporca uviedol, že navrhovateľ vbehol do domu a následne vybehol s nožom. Poprel, že by družku navrhovateľa oslovil alebo kopol. Nedal jej ani facku. Priznal a ľutoval svoj čin v tom, že neoprávnene a nedovolene vošiel do dvora navrhovateľa.

Z výsluchu matky odporcu v trestnom konaní mal súd preukázane, že matka navrhovateľa odporcu poznala, spolu žili ako druh s družkou. Navrhovateľ u nej býval a ona bývala u neho, pričom odporca ho poznal a určitý čas býval u neho v Bratislave. Neskôr navrhovateľ odporcu do bytu v Bratislave odporcu nevpustil a jej oznámil, že má inú ženu.

Z výsluchu svedka S. H., suseda navrhovateľa v trestnom konaní mal súd preukázané, že svedok cez plot k susedovi (navrhovateľovi) nevidel, ale počul krik. Navrhovateľ ho žiadal, aby mu pomohol, lebo "cez plot preskočil a nás otravuje". Odporca mal roztrhané tričko, mladý chlapec mal vypité a vypité mali aj navrhovateľ a žena, ktorú nepoznal.

Z výsluchu svedkyne X. R. v trestnom konaní súd zistil, že videla odporcu ako prišiel k bránke domu, začal kričať a preliezol plot na pozemok navrhovateľa. Počula krik, nevedela o čom sa hádajú, potom odporca s nejakou ženou sa pustili do odporcu, začali ho trhať, škubať. Nevidela, že by odporca vošiel do domu.

Z výsluchu svedka - poškodenej O. T. v trestnom konaní súd zistil, že v inkriminovaný deň bola s navrhovateľom v rodinnom dome, kde zbadala vo dverách kuchyne odporcu. Nič jej nepovedal a dal jej facku. Kričala na navrhovateľa, aby jej prišiel pomôcť, ktorý bol v tom čase v kúpeľni, ale odporca ju kopol do rozkroku. Následkom zranenia trvala liečba 7 dní.

Navrhovateľ sa v prejednávanej veci domáhal proti odporcovi náhrady nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ odôvodňoval splnenie predpokladov pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy tým, že odporca bol právoplatne odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a, b Trestného zákona, ktorý spáchal tým, že preskočil riadne uzamknutú vstupnú bránu, vošiel do kuchyne rodinného domu, kde fyzicky napadol jeho družku. Je nepochybné, že došlo k spáchaniu uvedeného skutku odporcom a je rovnako nepochybné, že týmto konaním odporca porušil základné práva chránené tak Listinou základných práv a slobôd, Ústavou SR ako aj zákonom (najmä právo na ochranu telesnej integrity).

Navrhovateľ súdu ďalej uviedol, že nie je jeho povinnosťou preukazovať, že neoprávnený zásah pôsobil difamačne a mal za následok zníženie jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti.

K vykonanému dokazovaniu súd uvádza, že opakovaným zisťovaním okolností, ktoré sú už zachytené v trestnom konaní výsluchom odporcu a svedkov, by aj z odstupom času súd nedospel k iným záverom, ako tým, že medzi účastníkmi konania existuje napätý vzťah, ako aj, že navrhovateľ nemá pocit dostatočnej satisfakcie, pretože nie je možné navrátiť predchádzajúci stav. Z pripojeného spisu Okresného súdu v Rožňave pod sp. zn.6C 57/2008 ako aj zo znaleckého posudku vypracovaného pre účely konania na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 9C 95/2009 znalec K.. N. Č., N.. znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria uviedol, že "probant netrpí na postraumatickú stresovú poruchu, ale na polymorfnú poruchu osobnosti a adaptačnú poruchu po stresovej situácii, ktorá sa u neho prejavuje najmä v emočnej oblasti a v subjektívne udávanom vyhýbavom správaní sa k inkriminovanému miestu, kde došlo k incidentu po vniknutí Q.. K. na pozemok jeho rodinného domu....". Preto pre účely hodnotenia poškodenia zdravia a o sťažení spoločenského uplatnenia znalec uzavrel, že s ohľadom na podiel mechanizmov abnormne štruktúrovanej osobnosti hodnotenie nemôže vyhodnotiť.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13, ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13, ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

V konaní súd zisťoval okolnosti za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu, kto ich spôsobil a či tieto okolnosti spôsobujú nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom v danej veci súd vychádzal z ust. § 135 O.s.p., podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal.

V nadväznosti na uvedené bolo preukázané, že odporca svojím úmyselným protiprávnym konaním (prečinom porušovania domovej slobody), neoprávnene zasiahol do súkromia a telesnej integrity navrhovateľa a spôsobil tak navrhovateľovi nemajetkovú ujmu.. Už samotná okolnosť protiprávneho vstupu na cudzí pozemok odôvodňuje priznanie finančného zadosťučinenia navrhovateľovi. Nemajetková ujma predstavuje psychickú kategóriu, ktorej rozsah je skutočne ťažko preukázateľný. Táto nemajetková ujma zároveň vyjadruje náhradu za utrpený stres, pocit neistoty, zdravotné problémy a podobne. Vzhľadom na uvedené potom súd dospel k záveru, že sú splnené predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Keďže výška náhrady nemajetkovej ujmy nie je taxatívne stanovená zákonom, súd ju určil s prihliadnutím na rozhodovaciu prax Európskeho súdu, kde pri trestných činoch sa vychádza z výšky minimálnej mzdy a jej násobku podľa zložitosti zásahu. V danej veci je nepochybné, že k zásahu do súkromia trestným činom t.j. prečinom porušovania domovej slobody došlo. Z vyjadrení účastníkov konania, z vykonaných dôkazov v trestnom konaní ohľadom všetkých okolností, ktoré súvisia s uplatneným nárokom navrhovateľa, vyčíslil súd nemajetkovú ujmu ako trojnásobok minimálnej mzdy v roku 2012 (v sume 327,20 eur x 3 = 981,60.-eur. Vo zvyšku uplatneného nároku 678.-eur (1659,70 - 981,60.-eur) súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením, nakoľko navrhovateľ žiadal trovy, ktoré pri vyhlásení rozsudku nešpecifikoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd v Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.